

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۱۸/۱۰/۱۱

محمد عارف رسولي

رغنده دریخ نیول او ستونزې یې

سریزه:

ټولنیز او سیاسي دریخونه که د نړیوالو منل شوو علمي معیارونو او د ملي گټو په چوکاټ کې رامنځته نشي، نه یوازې گټه نه لري بلکه خواره ملګري سره بیلوي، د ټولني تر ټولو وینښ او فعال قشر د گډ کار په ځای په ناندريو اخته او انرژي یې د جوړوونکو کارونو په ځای د یو بل په رد کې مصرفېږي.

په دې مقاله کې د رغنده دریخ نیولو په اصولو، ډولونو، اړتیاوو او گټو یې خبرې کوو. همدارنگه، که دریخونه د ټاکلو اصولو او ملي گټو له چوکاټ څخه بهیر وي، د تشو احساساتو، ځاني، گوندي او سیاسي گټو او کوم خاص ایدېولوژیکي نړۍ لید له مخې وي

د پرمختللي نړۍ شنونکي او دریخونه یې:

په نړۍ کې اړیکي نیول د هر ملک، دولت، سیاسي گوندونو او شخصیتو لپاره مهم رول لري. شنونکي، لیکوالان او ژورنالستان په ملي مسئلو کې د خپلې دندې، کاري سابقې، مسلکي پوهې، تخصص، تعلیم او نړۍ لید له مخې دریخ نیسي او دا شنونکي په څو ډوله وي.

لمړی، ډله هغه کسان دي چې د دولت رسمي ویندویان وي او هڅه کوي چې دولتي اجندا او لاسته راوړني له خلکو سره په رسمي توګه شریک کړي، د رسنیو او عوامو سوالونو ته ځواب ووايي او د دولت وائین له عامو خلکو سره کم کړي. دوی ترینګ تر لاسه کوي چې څنگه له هري موکې گټه واخلي، ننگوني په فرصتونو بدلې، د دولت لاسته راوړني خلکو ته وځلوي او دولت او عام خلک سره نږدې کړي. همدارنگه، په قدرت کې د شریکو گوندونو او قوتونو نظریاتي پلویان هم هڅه کوي چې پخپلو تبلیغاتو کې تر یوې کچې د دولت پلوي وکړي، کمښتونه یې توجیه کړي او لاسته راوړني یې تر خلکو ورسوي. د دولت ویندویان او پلویان باید دا ټول کارونه او خپله ستراتیژي داسې عیار کړي چې د معلوماتو شریکولو قانون او نور ملي قوانین ترپښو لاندې نه کړي، د تبلیغانو په وخت شواهد او سندونه وړاندې کړي، له درواغو ویلو په کلکه ډډه وکړي، په حقایقو سترګې پټې نه کړي، تېروتنې ومني او ټولي دولتي ادارې باید د کمښتونو او تیروتنو په لېرې کولو کې یو بل ته لاس ورکړي.

دوهمه ډله د حزب اختلاف رسمي ویندویان وي چې د ملي، ټولنیزو او سیاسي قضایاوو او د دولت په کړنو نظارت او انتقاد کوي، خو د دوی نیوکې هم باید د قانون په چوکاټ کې تر سره شي، که نیوکه کوي باید بېلګې وړاندې کړي او په مسلکي توګه باید نظر ورکړي.

روښانه ده چې دولت او حزب اختلاف له یو بل سره د سیاسي اقتدار د ساتلو او یا تر لاسه کولو لپاره سیالي کوي، هر یو ځان په حقه بولي او ملامتي په بل وراچوي او کله خو له زیاتو عامو خلکو لاره ورکه شي چې څوک په حقه دی. روښانه ده چې د یوه ریښتیني بې پرې، کارپوه او تحلیلگر قشر اړتیا ده چې له ازمویل شوو، انصاف لرونکو او په هیواد مینو وتلو ژورنالستانو، شنونکو، لیکوالانو، د دولت په خارجي سیاست کې فعالو بې پرې دیپلوماتانو، د پوهنتون د ټولنیزو او سیاسي علومو استادانو، دیني عالمانو او نور پکې گډون ولري چې د دولت او حزب اختلاف له ناندريو بهر سالم قضاوت وکړي او ملت له حقایقو خبر کړي. دوی د هېواد د ملي گټو د ساتلو لپاره ټولو خواو لکه د مسئلو مخینې، ننگونو، ستونزو او لاسته راوړنو ټولو ته نظر کوي، په انصاف او د ملي گټو په رڼا کې نظر ورکوي، بې پرې او متوازن تحلیل ملت ته وړاندې کوي.

د پاڼو شمېره: له ۱ تر ۴

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رایرلو مخکې په خیر و لولئ

دوی که خائنه خیلواک تحلیلگران وایي نو ورته نه بنایي چې د دولت او یا حزب اختلاف ویندویان شي. که دا کار وشي بیا به خلک متوازن او بی پرې تحلیل له چا واورې، په چا به باور وکړي او څنگه به سم قضاوت وکړي. په کامیابو نظامونو کې قضا، وسلوال ځواکونه، دیپلوماتان، د پوهنتون استادان، رسنۍ، مسلکي ټولني او اتحادیې، له نړیوالو موسسو سره کارکوونکي ځینې مدني ټولني او مستقل شخصیتونه، ډېری وختونه بی پرې وي نو د پورته مسلکي او ازادو تحلیلگرانو قشر هم له همدې خلکو جوړ وي.

که څه هم د خپلې مفکورې په بنا د غوره نظام جوړول بی له سیاسي گوندونو ممکن نه ده. خو کله کله گوندي کټي له ملي گټو سره په ټکر کې راځي، کله کله د سیاسي قانون بحران رامنځته شي، سیاسي گوندونه له یو بل سره نه جوړېږي، نه شي توانېدای چې د ملک سیاسي ستونزې حل کړي نو د مستقلو کادرونو د رول وخت راشي، کله خو د انتقال په مرحله کې هم بی پرې خلکو ته اړتیا وي چې مسؤلیت واخلې، منازعات حل او لاره وباسي.

خو دا پورته راز دريځونه او خصوصاً د بی پرې تحلیلگرانو شتون او د کار اغیزمنتوب یې په دې اړه لري چې څومره دولت، حزب اختلاف، وسلوال مخالفین او په ټولیزه توګه ټول ملت د دې پی پرې قشر د خبرو، شننو او قضاوت په اهمیت پوهېږي او اړتیا یې ویني، څومره په ملت او نظام کې د مدارا، حقیقت او رښتیا ویلو کلتور ریښي لري او څومره دولتي قوانین دا بی پرې شتونکی حمایت کوي. همدارنګه، په دې ګروپ هم اړه لري د ملي گټو، دیني او ملي شعایرو په رڼا کې سم او بی پرې قضاوتونه کولای شي او څومره دوی د خپل ملت او ټولو سیاسي ډلو او گوندونو او دولتي ادارې اعتماد ترلاسه کولای شي.

زموږ شنونکي او دريځونه یې

په افغانستان کې د سیاسي تحلیلگرانو دريځونه د نورو ملکونو په څیر نه دي. زموږ د دولت، حزب اختلاف، بی پرې او مسلکي شنونکو تر منځ زیات توپیر نشته، ځینې ډلې هم په دولت او هم په حزب اختلاف کې قرار لري، دريځونه یې هم مبهم، مدام بدلېدونکي، اکثره د ملي گټو ضد او له معامله ګریو ډک وي. په دولت کې زیاتي ډلې او شخصیتونه د نظام بریا ته هېڅ ژمنتیا نه لري، د یوه ټیم په توګه یوې اجندا ته کار نه کوي، له دولت څخه د ملاتړ په ځای ډېری وختونه دولت تخریبوي. حزب اختلاف په اصلي معنی نشته، زموږ ډېری سیاستوال کله مورو او کله پخلا وي. د دې لوی لامل دادی چې زیات خلک بېکاره او بېوزله دي، په کم معاش اړ کېږي چې د خپل وجدان په خلاف دریځ ونیسي او په کراره کراره خوند ورکړي.

څرنگه چې موږ د خپلو ملي گټو او ملي تفکر کوم سم تعریف نه لرو، موږ تراوسه د خپلو راز راز ستونزو له کبله نه یو توانېدلي چې د خپلو ملي ننګونو، ملي گټو او مسئلو د ارزونې، حل لارو او لمریتوبونو د ټاکلو لپاره د کوم علمي معتبر چوکاټ او فکر په رامنځته کېدو بریالي شو. داسې وتلي شنونکي مو هم کم دي چې د سیاسي پېښو، د دولت او مخالفینو د کړنو یوه متوازنه ارزونه وړاندې کړي چې علمي او بی پرې بڼه ولري، تل ملي فکر ته وده ورکړي او د عوامو ورباندې باور راشي.

زموږ د کم شمېر ازادو تحلیلگرانو دريځونه د کوم ملي تفکر په ځای یوازې د تحلیل کونکي د علمي کچې، مطالعې، اړونده کاري تجربې، د فکري او اقتصادي استقلال د کچې، د ژوند ارمان، د ارزونې موخې، رښتیا ته د ژمنتیا کچې، نړۍ لید او نورو په مختلفو درجو تابع وي او د ټولني له عیني واقعیتونو سره زیات وختونه اړخ نه لګوي.

د افغانستان په شرایطو کې ټول بوهېرو چې په دې استخباراتي او نیابتي جګړو بهرني هېوادونه په تبلیغاتي ساحه کې هم لکه د استخباراتي شبکو په شان تبلیغاتي شبکې او کړۍ لري، د دوي بربځي شاید ځان ډېر د خلکو پلوي او انقلابي وښيي خو پېژندل یې زیات ستونزمن کار نه وي. نو زموږ په هېواد کې داسې نور شنونکي هم شته چې د بهرنیو سترو قوتونو او د سیمې د هېوادونو د سیالیو په لومو کې راګیر دي. د پردیو قوتونو له یو بل سره زموږ په خاوره کې په نرم تبلیغاتي ستراتېژیک جنګ کې ککړ دي او تمویلېږي، یا په ګرمو نیابتي جګړو د ټوپک په ځای قلم او رسنۍ کاروي، د ملي گټو پروا نه لري، د دوی مرغه تل یوه پښه لري او یو ډول خبرې کوي. بله ډله یې بیا د سولې او ملي پخلاینې سره قسم خوړلي دښمنان دي ځکه د هغو قومي ټیکه دارانو او زورواکانو لخوا او یا هم د کوم بهرني هېواد لخوا ورته معاش ورکول کېږي چې زموږ په ګډوډیو کې یې ګټې وي. دا ټولې ډلې په حقیقت کې پردیال دي او ډېر دوی د گټو لپاره کار کوي باید خلک یې وپېژني او خبرې او لیکنې یې تحریم کړي. اوس زموږ په تحلیلگرانو اړه لري چې خائنه کوم دریځ او لوری ټاکي.

د سرسري نينو په خای په ريښه بيزو لاملونو تمرکز

د يوه شنونکي د پوهې او تجربې کچه مرسته کوي چې حل لارې د پېښو، ننگونو، کمښتونو او ستونزو په نينو د تمرکز په خای د هغو په ريښه بيزو لاملونو موندلو کې ولټوي. دا موکه د کم علم او کمو تجربو لرونکو تحليلگرانو لپاره نه وي برابره. هغوی د مسئلو د بنسټيزو علتونو په خای يوازې د ستونزو علامو ته گوري. د مثال په توگه يوازې وتلي پرمختيايي کارپوهان پوهېږي چې په يوه ټولنه کې له ناروغيو د نجات لاره د پاکو اوبو، نظافت، محيطي حفظ الصحي، مغذي خوړو او وځايوي پوهې شتون دی نه هره ورځ شفاخانې ته منډې او زياته دوا مصرفول.

همدارنگه، د بنو رهبرانو نشتون، د مشرانو کمزورتياوې، د پردو لاسوهنې، ځانځانې، نفاق او خپلمنځي جگړې په ټولنه کې د سواد د نشتون، بېوزليو، ناهيليو، جهالت، له ديني او انساني ارزښتونو د بې خبرۍ او نورو له کبله وي. دا علتونه او معلولونه يې يو په بل اغيزه کوي او علمي تحليل دادی چې مور اړيو او بايد يوازې د ستونزو په نينو تمرکز ونه کړو بلکه د هغه له ريښه بيزو لاملونو ځان خبر کړو او غمه يې وخورو. د رهبرانو ناغېږي که د هغو کمښت رابښي خو د قوي برنامه او پاليسي محوره گوندونو نشتون، د غوره مالانو ستونزه، د بنو وړتيا لرونکو او ملي گټو ته ژمنو کادرونو او ويښو خلکو کمښت، په ټولنيز او سياسي چاپېريال کې د رهبرۍ لپاره د بنو معيارونو او د بنو کادرونو قلت او نور هغه انساني، کلتوري، کمښتونه او نور هغه لاملونه دي چې بنه رهبران نه شي روزلي او نه يې په کړنو سالم نظارت کولای شي او په پای کې د رهبرۍ بحران رامنځته کېږي. نو يوازې د مشرانو په ملامتولو بسنه ستونزې نه شي حل کولای.

د هېواد د ننگونو د يوه اړخ په خای هر اړخيز نظر:

په انکشاف پوهنه، پاليسي او پروگرام جوړونه کې نن عامه او قبول شوی اصل دی چې د ټولني د ستونزو يوازې يوه اړخ ته پام او نور له نظره غورځول بېوزلي له منځه نشي ورلاي، ځکه د ټولنو ستونزې، راز راز او پېچلي اړخونه لري او حل لارې، پاليسي، پروگرامونه او پروژې هم بايد څو اړخيزه، د مختلفو سکتورونو او علاقه لرونکو خواوو په گډون بايد جوړ، پلي او و ارزول شي، له لاسته راوړنو او تېروتنو بايد د راتلونکو اصلاحاتو لپاره زده کړه وشي.

نو زموږ د ملت ټولنيز، سياسي، اقتصادي، د حکومتولۍ، د قانون د پلي کولو، له فساد او زورواکانو سره د مبارزې، د سولې او نورې ستونزې هم خورا پېچلي او څو اړخيزې دي. د دې ستونزو شننه او د حل لارو او لمریتوبونو ټاکل هم ژور علمي، له هرډول منفي ارزونو او سياسي موقف نيولو پرته بايد ترسره شي.

نو زموږ هغه تحليلگران چې د هېواد د ستونزو يوازې په يوه خوا افراطي تمرکز کوي او نور هېروي ستره تېروتنه کوي. د مثال په توگه، د هېواد په قضيه کې له فعالو بهرنيو لوبغاړو يوازې په يوه تمرکز کوي، نور ټول تل هيروي، داسې ښکاري چې بل چا گومارلي وي، د پيسو په مقابل کې په نيابتي جگړو کې د ټوپک په خای قلم، فکر او د غونډو تر بيبيون او رسنۍ کاروي. د دې په خای چې د کوم ملي تفکر په رامنځته کېدو، د ټولو بهرنيانو په خپلو گټو د تمرکز او ورڅخه د خلاصون په لور ملي ارمان او عملي کړنلارو علمي بحث وکړي، له نورو روڼ اندو فعالانو سره د گډ کار فکر او عمل وکړي خپله وره دنيا يې جوړه کړي وي او نور خلک ورته خاين ښکاري.

تاسو به ليدلي وي چې زموږ ځيني فعالان او شنونکي خپل ټول پام د ولسمشر کمښتونو ته اړوي، د ستونزو مخينې، لاملونو او نورو پېچلو خواوو ته هېڅ نظر نه کوي. دا سمه ده چې زموږ دوه سره حکومت او مشران يې زياتې ستونزې لري، هره روځ نورې زيروي خو دا ستونزې زيات پېچلي ټولنيز، سياسي او تاريخي شاليدونه او عوامل لري او ټوله ملامتي يوازې په ولسمشر اچول مور هېڅ خای ته نه رسوي بلکه د حل لارو موندلو د ملي رغنده ديالوگ له مسيره مو کړوي.

زموږ بله ډله تحليلگران بيا ټوله ملامته په وسلوالو مخالفينو اچوي. د وسلوال مخالفت مخينې؛ د هېواد، سيمې او نړۍ اغيزه لرونکو شرايطو؛ د وسلوالو په گډون زموږ ټولو افغانانو په تېره د سياسي مشرانو، د ډلو او نورو بې شمېره تېروتنو او نورو لاملونو ته نظر نه کوي چې وسلوال مخالفت ولې دومره اوږد شو، زموږ افغانانو گناه څه وه، نورو په مور څه وکړل، ولې يې وکړل او څه ته اوس پام کول پکار دي چې له ستونزو مو راوباسي.

آيا مور د زړه له تله د هېواد د نجات، له جنگونو د خلاصون او سولې ته د رسېدو لپاره خپلې هڅې په رښتيا ارزولي دي، ايا زموږ سياستوالو په مختلفو وختونو کې تر سولې خپل قدرت ته اهميت نه دی ورکړی، او ايا په نظام کې ټول شريکان په هېواد کې سوله د ځان او خپلو ډلگيو په گټه بولي؟

که رښتیا ووايو د کرزي په لمړيو وختونو کې زیاتو ځایي زورواکانو د هېوادنیو گټو په خلاف له مخالفینو سره له زیاتې بې انصافی کار واخیسته، مور په لوی لاس خپلو قسم خوړلو گاونډیو غلیمانو ته موکه په لاس ورکړه چې زموږ له تیروتنو گټه پورته کړي او په هېواد کې د جنگ ډگر تود او وینه بهېدل روان وساتي ترڅو مور له خپلو اوبو، طبیعي زېرمو او ستراتېژیک موقعیت گټه وانخلو او د دوی سیلان نشو او په پای کې سیمه ییزې ستراتېژیکې گټې دوی ته پاتې شي .

د کرزي صاحب د سولې پالیسي هم خورا میهمه وه، د سولې راوستو افغاني عنعنوي دود او دستور ته یې اهمیت ورنه کړ، سوله ورنه پروژې یې، سیاسي او د گټې وټې او معاملگري لوبه جوړه شوه. هغه ریښتیني دیني عالمان، قومي جرگه ماران او روڼ اندي یې په کوته نه کړل، او نه یې د سولې مهم ملي ارمان ته وگومارل چې سوله یې د ژوند ارمان و او موثریت یې هم زیات شوی و.

د پورته او نورو لاملونو له کبله د جنگ په دوام، وینو توپیدو، وطن وړاندېدو کې د وسلوالو په گډون ټول افغانان خپلو راتلونکو نسلونو، هېواد، خپل تاریخ او خپل خدای ته په مختلفو درجو مسؤل یو او ټول به الله تعالی ته د محشر په ورځ ځواب وایو. نو د علمي، عقلايي او دیني نظره سمه او معقوله خبره نن دا ده چې ټول مسؤلیت ومنو، ټوله ملامتي په یوه خوا وانه چوو او له الهي مسؤلیت څخه غافل نشو.

د همدې پورته خبرو په رڼا کې که له دولت، حزب اختلاف او یا هم وسلوالو مخالفینو سره یو باید په خپلو دريځونو کې له دقت، مسؤلیت او حقایقو ویلو پلوي و اوسو.
د یوه وین، هوسا، یو موتی او پرمختللي ملت او هېواد په هیله پای